

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **Mgr. M. D.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**

sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2016, č. j. MHMP 76881/2016,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2016 č. j. MHMP 76881/2016 ve výroku 1/ se zamítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2016 č. j. MHMP 76881/2016 ve výroku 2/ se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „*odvolací orgán*“ nebo „*žalovaný*“) blíže specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný rozhodl o jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14 (dále též „*povinný subjekt*“) ze dne 18. 12. 2015, č. j. UMCP14/15/50103/KT/MRV. Tímto rozhodnutím byla odmítnuta žádost žalobce o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“).

2. V napadeném rozhodnutí žalovaný ve výroku 1/ potvrdil rozhodnutí v části odmítající poskytnutí „*písemné omluvy starosty z jednání*“ z důvodu neexistující informace. Ve výroku 2/ žalovaný zrušil rozhodnutí v části odmítající poskytnutí „*písemností, kterými bylo argumentováno, že střelnice je stavbou dočasnou*“, a v této části věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.
3. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a své námitky vyjádřil v žalobě takto:
4. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí.
5. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí vyplývá podle žalobce ze skutečnosti, že nejsou řádně vypořádány všechny odvolací námitky. Žalobce požadoval informace týkající se změny územního plánu a to konkrétně celý text e-mailu, který dne 16. 9. 2015 zaslal starosta Městské části Praha 14 předsedovi Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy. Žalovaný však k námitce tohoto obsahu uvedl, že se námitkou zabývat nebude, protože se jí zabýval již v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015 pod č. j. MHMP 2024405/2015, a tato skutečnost proto nyní představuje překážku věci rozhodnuté. Podle žalobce se žalovaný měl předmětnou námitkou zabývat věcně ve smyslu § 16 odst. 4 InfZ, a měl uvést důvody, které správní orgány vedly k odmítnutí žádosti.
6. Nezákonnost napadeného rozhodnutí dovozuje žalobce ze skutečnosti, že žalovaný svým postupem „konzervuje stav“, který tu byl před zrušením meritorního rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Existuje-li předmětný e-mail, pak celý měl být žalobci poskytnut, neboť takovou informaci žalobce požadoval. Žalobce vyjádřil obavu, že žalovaný může požadované informace skrývat, když o každé z písemností může prohlašovat, že neexistuje do doby, než se prokáže opak. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, který v napadeném rozhodnutí uvádí, že pro získání celého předmětného e-mailu může podat novou žádost o informace. Podle žalobce tím žalovaný připouští, že vydání požadované informace nic nebrání. Žalobce tak v postupu žalovaného spatřuje prvky libovůle.
7. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce procesní vady. Podle žalobce porušil žalovaný zákonnou lhůtu pro vydání odvolacího rozhodnutí, neboť je vydal po jejím uplynutí. Druhou procesní námitkou míří žalobce do doručení výzvy k seznámení se s podklady pro rozhodnutí ze dne 4. 1. 2016, č. j. MHMP 12020/2016 (dále též „*Výzva ze dne 4. 1. 2016*“). Podle žalobce zvolil žalovaný nevhodné prostředky, které žalobci znemožnily realizovat jeho právo na seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Stížnost, kterou žalobce podal proti tomuto postupu, nebyla dosud vyřízena.
8. V další části žaloby uvádí žalobce námitky směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. MMP 2024405/2015, kterým žalovaný rozhodl o stížnosti žalobce ze dne 27. 10. 2015.
9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 14. 4. 2016 navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. V rámci odvolacího řízení nemohl znovu řešit otázku existence či neexistence písemné omluvy starosty a nemohl znovu řešit ani otázku rozsahu poskytnutí předmětného e-mailu, který se zabýval změnou územního plánu č. 482. Podle žalovaného tato skutečnost byla v odůvodnění žalobou napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodnutí vysvětlena, proto žalobcovu námitku, že se žalovaný v rámci odvolacího řízení nezabýval všemi odvolacími námitkami, považuje za lichou.

10. K otázce „písemné omluvy starosty z jednání výboru“ ve výroku 1/ napadeného rozhodnutí, žalovaný připomíná, že povinný subjekt doložil, že se jedná o informaci neexistující. Z interních sdělení obsažených ve správním spise vyplývá, že se povinný subjekt hledáním této informace zabýval.
11. Žalovaný nesouhlasí se žalobcem, že mu znemožnil uplatnění práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a se spisovým materiálem, a že porušil § 36 odst. 3 správního řádu. Výzva ze dne 4. 1. 2016 byla zaslána žalovaným prostřednictvím držitele poštovní licence, neboť žalobce neuvedl, že mu má být v odvolacím řízení doručováno e-mailem, a v žádosti o poskytnutí informace ze dne 16. 9. 2015 tento způsob doručování výslovně odmítl. Žalobce si mohl výzvu vyzvednout na poště ode dne 7. 1. 2016 a neučinil tak ani do stanovené lhůty dne 11. 1. 2016. S ohledem na lhůtu pro vydání rozhodnutí podle InfZ žalovaný nemohl lhůtu pro seznámení se se spisem stanovit delší.
12. Závěrem žalovaný upozorňuje, že v žalobě je požadováno zrušení celého napadeného rozhodnutí bez ohledu na skutečnost, že odvolání žalobce bylo částečně vyhověno a věc byla vrácena povinnému subjektu k dalšímu řízení.
13. Ve vyjádření ze dne 3. 5. 2016 žalovaný doplnil, že žalobce podal Ministerstvu vnitra ČR žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti, která se týkala tvrzeného nesprávného použití § 36 odst. 3 správního řádu a nesprávného doručení Výzvy ze dne 4. 1. 2016. Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 27. 4. 2016 pod č. j. MV-47969-2/ODK-2016 potvrdilo postup žalovaného a námitky žalobce shledalo nedůvodnými.
14. Soud usnesením ze dne 12. 2. 2016, č. j. 3 A 22/2016-13, vyloučil žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. MMP 2024405/2015 k samostatnému projednání a rozhodnutí, neboť společné projednání obou věcí v jednom řízení nepovažoval za vhodné, a to navzdory tomu, že jde o návrhy vzájemně věcně související.
15. Dne 23. 4. 2019 vydal Městský soud v Praze rozsudek (pod č. j. 3 A 30/2016-39), jímž zrušil výrok 1/ napadeného rozhodnutí. Na základě kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 11. 2019, č. j. 4 As 160/2019-68 zrušil rozsudek Městského soudu v Praze. Nejvyšší správní soud konstatoval, že odvolání obsahuje dva okruhy „odvolacích“ námitek žalobce uplatněných v rámci správního řízení. První skupina námitek směřovala proti nedostatečnému rozsahu poskytnutých informací, k nim Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„je však nutné považovat za správný stěžovatelův úsudek o nemožnosti se zabývat uvedenou první skupinou odvolacích námitek, která se shodovala s problematikou již řešenou v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015. Městský soud však dospěl k opačnému závěru, takže tuto právní otázku posoudil nesprávně. Tím je naplněn důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“*. Druhá skupina námitek směřovala proti závěrům prvostupňového orgánu o odmítnutí žádosti ve vztahu k výroku, že *„písemná omluva starosty z jednání výboru“* neexistuje, k nim Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[u]vedené odvolací námitky stěžovatel projednal a rozhodl o nich. Zákonností příslušných závěrů stěžovatele se nicméně v rámci nynějšího řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nemůže zabývat. Posouzení zákonitosti postupu správních orgánů, které odmítly poskytnout informace, musí totiž k žalobním námitkám učinit nejprve městský soud, který se k této otázce vůbec nevyjádřil, v důsledku čehož je nutné v tomto směru považovat napadený rozsudek za nepřezkoumatelný.“* Nejvyšší správní soud závazal zdejší

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

soud právním názorem, že „městský soud měl o žalobě rozhodnout v celém jejím rozsahu a přizpůsobit tomu i výroky rozsudku samého. Městský soud totiž o části žaloby ve vztahu k zrušujícímu výroku žalobou napadeného rozhodnutí nerozhodl ve své výrokové části a s příslušnými žalobními body se vypořádal toliko v rámci odůvodnění rozsudku.“

16. U jednání, které se konalo u městského soudu dne 19. 5. 2020, setrvaly strany na své argumentaci. K požadavku žalobce na provedení důkazů soud provedl důkaz přečtením relevantní části e-mailu ze dne 16. 9. 2015, který zaslal starosta předsedovi Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy k bodu 482 změny Územního plánu hl. m. Prahy, jehož obsah žalobce požadoval jako informaci po žalovaném. Dále soud provedl důkaz zápisem z 4. jednání Výboru pro územní rozvoj a územní plán ZHMP, z něhož vyplývá (str. 4 zápisu), že jmenovaný výbor se bodem 482 uvedené změny Územního plánu zabýval. Návrh žalobce na provedení důkazu stížností žalobce ze dne 27. 10. 2015 na postup při vyřizování žádosti o informace a rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015, jímž žalovaný rozhodl o stížnosti žalobce, soud zamítl, neboť nejsou v projednávané věci relevantními (o nich bylo soudem rozhodnuto v řízení pod sp. zn. 3 A 22/2016 Městského soudu v Praze), resp. provedení důkazu těmito listinami bylo nadbytečnými. Žalovaný žádný důkaz nežádal provést.
17. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), jsa vázán shora uvedenými závěry kasačního rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
18. Ze správního spisu vyplývají tyto skutečnosti:
19. Dne 18. 9. 2015 žadatel po povinném subjektu podle InfZ požadoval „veškeré písemnosti zaslané Městskou částí Praha 14 Magistrátu hl. m. Prahy v záležitosti projednávání návrhu na pořízení změny Územního plánu hl. m. Prahy, který je projednáván pod bodem č. 482 (změna FVU z LR na SP u sportovních střelnic Chaloupky, resp. V Chaloupkách).“
20. Dne 23. 9. 2015 povinný subjekt pod č. j. UMCP14/15/37082/KT/MRV poskytl žadateli písemnosti týkající se jím požadované změny územního plánu.
21. Dne 5. 10. 2015 podal žadatel stížnost, že neobdržel veškeré požadované písemnosti, které má povinný subjekt k dispozici a nově ve stížnosti požadoval po povinném subjektu poskytnutí dalších informací (výpis ze systému GINIS či jiné spisové služby, kterou povinný subjekt používá, o došlých i odeslaných písemnostech mezi povinným subjektem a Komisí Rady hl. m. Prahy pro změny územního plánu hl. m. Prahy, dále Výborem pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy a rovněž odborem územního rozvoje MHMP, v období od 11. 6. 2013 do data vyřízení žádosti; žadateli postačují písemnosti týkající se projednávání návrhu na pořízení změny územního plánu, pokud lze dokumenty vyfiltrovat, jinak požaduje seznam v plném rozsahu). Dne 20. 10. 2015 odvolací orgán rozhodl o stížnosti tak, že povinnému subjektu ji přikázal nově vyřídit.
22. Dne 21. 10. 2015 se vedoucí oddělení kontroly a stížností povinného subjektu obrátila cestou interního sdělení na vedoucí oddělení územního rozvoje, na vedoucí odboru výstavby a asistentku starosty městské části povinného subjektu za účelem zjištění informací k žádosti žadatele. Dne 22. 10. 2015 vedoucí oddělení územního rozvoje povinného subjektu interním sdělením odpověděla vedoucí oddělení kontroly a stížností.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Dne 23. 10. 2015 vedoucí odboru výstavby povinného subjektu v interním sdělení uvedla, že v archivu stavebního úřadu se nachází kolaudační rozhodnutí vydané Obvodním národním výborem v Praze 9 dne 16. 3. 1966, č. j. 9604/66/výst/Has/han. Dne 26. 10. 2015 asistentka starosty městské části povinného subjektu v interním sdělení uvedla, že neexistuje žádná korespondence mezi městskou částí a příslušnými výbory a komisemi hl. m. Prahy, kterými by starosta městské části omlouval svou nepřítomnost. Součástí spisového materiálu je kompletní znění e-mailu starosty městské části ze dne 16. 9. 2015.

23. Dne 27. 10. 2015 povinný subjekt pod č. j. UMCP14/15/41945/KT/MRV poskytl žadateli další informace. Uvedl v nich mimo jiné, že starosta městské části pan Bc. R. V. zaslal e-mail předsedovi výboru panu J. S. „s doslovným textem: 482 – Střelnice se nachází na ploše LR (les), je v minimalistické podobě zkolaudována v roce 1966. Její umístění je ale nevhodné a vytváří překážku prostupu lesní ploše parku Lehovce-Smetanka. Přeměnou klasifikace území by byl umožněn její další i stavební rozvoj, který je z dlouhodobého hlediska nevhodný. Navíc vedle střelnice jsou umístěny v ploše LR garáže a další stavby, u kterých MČ dlouhodobě usiluje o jejich odstranění a změna využití této plochy, by vedla k nerovnému přístupu vůči vlastníkům okolních pozemků.“. Současně dne 27. 10. 2015 vydal povinný subjekt rozhodnutí č. j. UMCP14/15/41742/KT/MRV, kterým žádost žadatele ve zbytku odmítl s tím, že neexistuje korespondence mezi povinným subjektem a příslušnými výbory či komisemi Magistrátu hl. m. Prahy, přípisy omlouvající neúčast starosty městské části z jednání a písemnosti, podle kterých má být střelnice stavbou toliko dočasnou. Dne 7. 11. 2015 podal žadatel proti tomuto rozhodnutí odvolání a současně poskytnutí informace napadl stížností podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ.
24. Dne 4. 11. 2015 povinný subjekt rozhodnutím č. j. UMCP14/15/43256/KT/MRV odmítl poskytnout zbylou část požadované informace. Písemná omluva starosty městské části z jednání Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy dne 16. 10. 2015 je neexistující informací a totéž je případ informace, kterou měl povinný subjekt argumentovat, že střelnice je dočasnou stavbou. Co se týče kompletní e-mailové komunikace mezi starostou městské části a předsedou Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy, pak tuto informaci nelze poskytnout, protože se jedná o nezávaznou komunikaci. Dne 9. 11. 2015 podal žadatel odvolání proti tomu rozhodnutí.
25. Dne 24. 11. 2015 odvolací orgán o stížnosti žadatele rozhodl pod č. j. MHMP 2024405/2015 tak, že potvrdil postup povinného subjektu při vyřizování žádosti žadatele. Uvedl, že nelze přisvědčit tvrzení žadatele, že měl obdržet celý text e-mailu starosty městské části pana Bc. R. V. určený předsedovi Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy panu J. S. ze dne 16. 9. 2015. Požadovaný e-mail se totiž nezabýval pouze změnou územního plánu č. 482, ale též změnou projednávanou pod bodem č. 634 vztahující se k jiné lokalitě. Vzhledem ke skutečnosti, že žádost žalobce byla přímo navázána na písemnosti zaslané městskou částí v záležitosti projednávání změny územního plánu č. 482, postupoval povinný subjekt správně, pokud poskytl písemnost zabývající se právě a jen touto změnou.
26. Dne 3. 12. 2015 odvolací orgán rozhodnutím č. j. MHMP 2074902/2015 rozhodl o odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 27. 10. 2015, č. j. UMCP14/15/41742/KT/MRV a ze dne 4. 11. 2015, č. j. UMCP14/15/43256/KT/MRV, tak, že obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

27. Dne 18. 12. 2015 povinný subjekt vydal prvostupňové rozhodnutí. Odmítl v něm žádost o poskytnutí informace, a to jak veškerých písemností zaslaných Magistrátu hl. m. Prahy k návrhu změny Územního plánu hl. m. Prahy pod bodem č. 482, kterými bylo argumentováno, že střelnice je stavbou toliko dočasnou, tak současně i přípisů, kterými starosta městské části omlouval svou nepřítomnost na jednání komise. V odůvodnění povinný subjekt konstatoval, že oddělení územního rozvoje dohledalo veškeré písemné informace, které již byly poskytnuty žadateli dne 23. 9. 2015 a dne 27. 10. 2015 s ověřením, že žádnými dalšími informacemi toto oddělení ani sekretariát starosty povinného subjektu nedisponují. Odbor výstavby dohledal kolaudační rozhodnutí ze dne 16. 3. 1966 ke stavbě střelnice V Chaloupkách s tím, že nedisponuje dalšími informacemi týkajícími se projednávání návrhu pořízení změny územního plánu č. Z 482/00. Je patrné, že orgány Magistrátu hl. m. Prahy nemohly být povinným subjektem informovány o dočasnosti stavby střelnice V Chaloupkách. Na základě rozhodnutí odvolacího orgánu prohledal příruční archiv odeslané pošty sekretariátu starosty za roky 2014 a 2015. Písemné omluvenky starosty městské části z jednání komisí a výborů Magistrátu hl. m. Prahy nebyly v archivované odeslané poště sekretariátu starosty dohledány. Povinný subjekt konstatuje, že požadované informace neexistují. Proti tomuto rozhodnutí žadatel podal odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí prvním výrokem potvrdil prvostupňové rozhodnutí v části odmítající poskytnutí přípisů, kterými starosta městské části omlouval svou nepřítomnost na jednání komise z důvodu neexistující informace, druhým výrokem zrušil prvostupňové rozhodnutí v části týkajících se veškerých písemností zaslaných Magistrátu hl. m. Prahy k návrhu změny Územního plánu hl. m. Prahy pod bodem č. 482, kterými bylo argumentováno, že střelnice je stavbou toliko dočasnou. V odůvodnění žalovaný konstatoval k výroku 1/, že vycházel z obsahu spisu, ve kterém povinný subjekt doložil neexistenci e-mailu omlouvající absenci starosty. Dospěl k úvaze, že povinný subjekt nemá povinnost s korespondencí starosty disponovat. K výroku 2/ se žalovaný neztotožnil s argumentací povinného subjektu. K této části žadatel poskytl v odvolání zápis ze 4. jednání Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy konaného dne 16. 9. 2015, v němž v části ad 3) na str. 4 uvádí pan Jan Slezák, že obdržel e-mail od starosty, že městská část s tímto podnětem nesouhlasí z důvodu, že vybudované sportoviště je stavbou dočasnou. Jelikož se s touto skutečností povinný subjekt nevypořádal ani ve spisu, ani v prvostupňovém rozhodnutí, žalovaný v této části prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu projednání povinnému subjektu. K další skupině odvolacích námitek žalovaný konstatoval, že se jimi již zabýval a rozhodl o nich v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015, které tvoří překážku věci rozhodnuté. Pokud žadatel požaduje získat celé znění e-mailu, může takto koncipovat novou žádost o informace, která nebude vázána pouze na změnu územního plánu vztahující se na střelnici Chaloupky, a povinný subjekt mu e-mail podle znění žádosti poskytne.
29. Dne 5. 1. 2016 odvolací orgán zaslal žadateli výzvu ze dne 4. 1. 2016, jež byla k vyzvednutí dne 7. 1. 2016. Ve výzvě ze dne 4. 1. 2016 byl žadatel informován, že má možnost se do dne 11. 1. 2016 do 10:00 hod. seznámit s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim na určeném místě. Z poštovní doručky vyplývá, že žadatel si výzvu ze dne 4. 1. 2016 nevyzvedl, dne 19. 1. 2016 mu byla vhozena do poštovní schránky.

30. Dne 19. 1. 2016 podal žadatel stížnost na nesprávný úřední postup pro porušení práva na seznámení se s podklady pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Ve stížnosti namítal, že výzva ze dne 4. 1. 2016 mu byla doručena se zpožděním a dále, že napadené rozhodnutí bylo vydáno 2 dny po lhůtě podle § 16 odst. 3 InfZ.
31. Dne 3. 3. 2016 odvolací orgán pod č. j. MHMP 373245/2016 stížnost shledal nedůvodnou s tím, že užití výzvy podle § 36 odst. 3 správního řádu v odvolacím řízení je standardním úředním postupem, doručování bylo provedeno řádně. K vydání napadeného rozhodnutí dne 15. 1. 2016 po lhůtě podle § 16 odst. 3 InfZ odvolací orgán konstatoval, že se jedná o lhůtu pořádkovou, její nedodržení nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.
32. Dne 21. 3. 2016 žadatel požádal o prošetření vyřízení této stížnosti Ministerstvo vnitra.
33. Dne 27. 4. 2016 Ministerstvo vnitra žadateli pod č. j. MV-47969-2/ODK-2016 sdělilo, že stížnost nepovažuje za důvodnou, v daném případě není ve smyslu § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „*správní řád*“) přípustná. Lhůta pro vydání rozhodnutí je lhůtou pořádkovou, jež nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Užití výzvy podle § 36 odst. 3 správního řádu je v řízení podle InfZ s ohledem na krátké lhůty komplikované, nicméně přesto je tento institut správními orgány používán. Samotné odeslání výzvy ze dne 4. 1. 2016 bylo provedeno korektně.
34. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
35. Podle § 5 s. ř. s. *Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.*
36. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*
37. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. *Žaloba je nepřípustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.*
38. Podle § 68 odst. 3 věta první správního řádu *V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
39. Podle § 15 odst. 1 InfZ *Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
40. Podle § 16 odst. 4 InfZ *Při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.*
41. Městský soud se předně zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí zatíženo vadou, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, je mezi takové vady třeba řadit i nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud je tedy povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost nebo pro

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nedostatek důvodů z moci úřední, tedy aniž by žalobce nepřezkoumatelnost ve své žalobě konkrétně namítal. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů se jedná zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

42. Soud dodává, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, a tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá ani účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnost je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva.
43. Napadená rozhodnutí posoudil soud optikou výše uvedené judikatury a dospěl k závěru, že rozhodnutí nepřezkoumatelná nejsou. Z jejich odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vyšly, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Rozhodnutí jsou dostatečně odůvodněna a jsou srozumitelná.
44. Ani tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí obsažená *v prvním žalobním bodu*, která má spočívat ve skutečnosti, že v napadeném rozhodnutí nejsou řádně vypořádány všechny odvolací námitky, když žalovaný k námitce týkající se nedostatečného poskytnutí informací ohledně změny územního plánu uvedl, že se námitkou zabývat nebude, protože se jí zabýval již v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015 pod č. j. MHMP 2024405/2015, soudem zjištěna nebyla. Lze konstatovat, že odvolací orgán se námitkou žalobce tohoto obsahu zabýval na str. 3 napadeného rozhodnutí a tím splnil svou povinnost uvést v rozhodnutí důvod, pro který se v daném řízení již nemohl obsahem vznesené námítky více zabývat.
45. Městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu k této námitce týkající se rozsahu poskytnutých informací, tedy k první skupině „odvolacích“ námitkách žalobce, uvádí, že žalobce se domáhal poskytnutí širšího okruhu informací, než který mu poskytl prvostupňový orgán, který však o uvedeném okruhu informací nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Dále soud konstatuje, že na základě podané stížnosti žalobce vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015, v němž postup prvostupňového orgánu potvrdil. Žalovaný proto v návaznosti na uvedené v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se již touto námitkou zabýval v rámci zmíněného rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015, a proto je již v rámci odvolacího řízení nemůže znovu posoudit.

46. Odvolacím orgánem uvedené odůvodnění odpovídá zákonné úpravě poskytování informací podle InfZ. Jak již bylo uvedeno ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ve vztahu k námitce brojící proti nedostatečně širokému okruhu poskytnutí informací „je však nutné považovat za správný stěžovatelův úsudek o nemožnosti se zabývat uvedenou první skupinou odvolacích námitek, která se shodovala s problematikou již řešenou v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015 pod č. j. MHMP 2024405/2015.“ Žalobcová obrana v daném případě měla své místo (což žalobce i učinil) v rámci stížnosti ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Jestliže žalobce nesouhlasil s rozhodnutím o stížnosti ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015, mohl se obrátit na soud se žalobou proti nečinnosti prvostupňového orgánu, jak potvrzuje i usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40, podle kterého „jednotlivec se tak stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) informačního zákona může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé - odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace - tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s.ř.s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl. Řízení před soudem bude probíhat v přednostním režimu dle § 56 odst. 3 s.ř.s. Vůči případnému negativnímu rozhodnutí o žádosti (rozhodnutí o odmítnutí žádosti) lze následně brojit odvoláním dle § 16 informačního zákona a následně i žalobou dle § 65 s.ř.s. Soud pak může v navazujícím řízení využít § 16 odst. 4 informačního zákona a přikázat informaci poskytnout (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 7 As 192/2017- 35, ve věci procesního ping-pongu).“ Bylo v dispozici žalobce nečinnostní žalobu podat. V rámci řízení o odvolání se proto žalovaný nemusel věcně daným okruhem námitek zabývat, k jejich posouzení sloužil výše popsany procesní institut. Nelze se však s žalovaným ztotožnit, že rozhodnutí o stížnosti tvoří ve vztahu k posuzování důvodnosti odmítnutí žádosti překážku věci rozhodnuté, neboť v obou přezkumných procedurách jsou řešeny odlišné otázky (zde na jedné straně rozsah poskytnutí informací a na straně druhé důvody pro odmítnutí žádosti). I přes tento nedostatek v odůvodnění napadeného rozhodnutí je nutné považovat za správný úsudek žalovaného o nemožnosti se zabývat uvedenou první skupinou odvolacích námitek, která se shodovala s problematikou již řešenou v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015.
47. V námitce, jenž má spočívat v nezákonnosti napadeného rozhodnutí, žalobce vyjádřil obavu, že žalovaný může požadované informace skrývat, když o každé z písemností může prohlašovat, že neexistuje do doby, než se prokáže opak.
48. Touto námitkou žalobce brojí proti závěrům prvostupňového orgánu o odmítnutí žádosti ve vztahu k výroku, že „písemná omluva starosty z jednání výboru“ neexistuje. Městský soud se při posouzení této námítky ztotožnil se žalovaným, resp. povinným subjektem, který prověřoval „existenci této emailové korespondence starosty, přičemž výsledkem je sdělení asistentky starosty, že takový email neexistuje, již dříve přitom povinný subjekt uvedl, že ani ve spisové službě takový email není zanesen. Nadřízený orgán tedy vychází z obsahu spisu, ve kterém povinný subjekt doložil neexistenci takového emailu, který odvolatel pouze předpokládá. Jím uváděný záznam nic o písemné omluvě starosty neuvádí. Je na místě zabývat se též otázkou, zda má povinný subjekt zákonnou povinnost takovou korespondenci mít. Vzhledem ke skutečnosti, že žádný zákon neurčuje povinnému subjektu povinnost disponovat s korespondencí starosty, která starostou nebyla určena jako úřední a zanesena do spisové služby, nadřízený

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

orgán konstatuje, že povinný subjekt nemá povinnost s korespondencí starosty disponovat.“. Městský soud k uvedenému odůvodnění dodává, že podle InfZ nemá žalovaný povinnost z důvodu neexistující informace ji pro uspokojení žalobce nově vytvořit. To by popíralo smysl poskytování informací. Pokud nedisponoval informací, nemohl informaci žalobci poskytnout ani povinný subjekt, ani žalovaný.

49. S ohledem na výše uvedené neshledal soud námitky v prvním žalobním bodu důvodnými.
50. Při posouzení námitek ve druhém žalobním bodu vyšel soud z následující právní úpravy:
51. Podle § 4 odst. 3 správního řádu *Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Podle odst. 4 téhož ustanovení Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.*
52. Podle § 36 odst. 3 věta první správního řádu *Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
53. Podle § 93 odst. 1 správního řádu *Jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.*
54. Podle § 175 odst. 1 správního řádu *Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.*
55. Podle § 16 odst. 2 InfZ *Povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání. Podle odst. 3 téhož ustanovení Nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.*
56. Žalobce předně namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno až po uplynutí zákonné lhůty 15 dnů pro vyřízení odvolání podle § 16 odst. 3 InfZ. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 22. 12. 2015 bylo podáno na podatelně povinného subjektu dne 23. 12. 2015. Povinný subjekt postoupil dne 29. 12. 2015 odvolání žadatele spolu se svým stanoviskem a spisovým materiálem žalovanému. Povinný subjekt tak postupoval v souladu s ust. § 16 odst. 2 InfZ, neboť v zákonné 15 denní lhůtě postoupil odvolání nadřízenému orgánu. Dne 15. 1. 2016 žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Zákonná lhůta 15 dnů podle § 16 odst. 3 InfZ k vydání rozhodnutí přitom uplynula ve středu dne 13. 1. 2016. Z uvedeného chronologického sledu úkonů je zřejmé, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí o dva dny později, z čehož žalobce dovozuje důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 9 A 128/2010-33, „*Lhůta pro vydání správního rozhodnutí, která je zakotvena v § 71 odst. 3 správního řádu z roku 2004, je lhůtou toliko pořádkovou. Samotné nedodržení této lhůty nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem.*“ Městský soud se s uvedenou úvahou ztotožňuje a dodává, že kdyby zákonodárce měl v úmyslu charakter lhůty pro vydání rozhodnutí koncipovat pod pohružkou sankce, pak by taková sankce byla v InfZ obsažena. Z uvedených důvodů je proto tato dílčí námitka nedůvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

57. Ve druhé dílčí námitce žalobce poukazuje na skutečnost, že výzva ze dne 4. 1. 2016 k seznámení žalobce s podklady pro napadené rozhodnutí ze dne 4. 1. 2016 byla žalobci doručena až dne 19. 1. 2016 vhozením do schránky, tj. čtyři dny po vydání napadeného rozhodnutí.
58. Lze přisvědčit žalovanému, že krátká zákonná lhůta 15 dnů pro rozhodnutí o odvolání činí pro odvolací orgán nesnadným (ba téměř nemožným) řádně a včas doručit výzvu k seznámení s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, jehož aplikaci InfZ nijak nevylučuje, a proto se podle § 93 odst. 1 správního řádu v tomto odvolacím řízení uplatní *per analogiam*. S ohledem na tyto praktické obtíže Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 6. 2015, č. j. 2 As 31/2015-53 konstatoval, že „[p]rávo umožnit účastníku řízení, aby se před vydáním rozhodnutí seznámil s podklady a případě se k nim vyjádřil dle § 36 odst. 3 správního řádu, plyne ze základních zásad správního řízení, které se na řízení o stížnosti podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím aplikují. S ohledem na to, že je povinností správního orgánu rozhodnout ve velice krátké patnáctidenní lhůtě (§ 16a odst. 8 zákona o svobodném přístupu k informacím), nelze toto právo vykládat tak, že správní orgán rozhodující o stížnosti je povinen žadatele zvlášť vyzývat k seznámení se s výsledky řízení, resp. k jejich doplnění. Správní orgán je pouze povinen v případě zájmu žadatele umožnit mu jeho právo realizovat.“
59. V právě projednávaném případě postupoval žalovaný tak, aby výzva ze dne 4. 1. 2016 byla žalobci co nejdříve doručena, proto ji obratem odeslal dne 5. 1. 2016 a žalobce, který nebyl poštovní doručovatelkou zastížen, měl možnost si ji vyzvednout nejdříve dne 7. 1. 2016, což je ve lhůtě do 10 dnů ode dne uložení (§ 23 odst. 4 správního řádu). Ze správního spisu dále vyplývá, že poté, co v úterý dne 29. 12. 2015 povinný subjekt předložil žalovanému odvolání žadatele k rozhodnutí, nebyl obsah správního spisu doplňován o nové podklady. Žalobce proto fakticky nebyl nijak zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56).
60. Lze uzavřít, že soud nezjistil, že by byla porušena žalobcova práva být s dostatečným předstihem vyrozuměn o úkonu, je-li to potřebné k hájení jeho práv (§ 4 odst. 3 správního řádu) a mít možnost uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy (§ 4 odst. 4 správního řádu).
61. Ke stížností žalobce na opožděné doručení výzvy ze dne 4. 1. 2016, lze dodat, že způsob jejich vyřízení je pro přezkum napadeného rozhodnutí irelevantní, neboť podle § 175 odst. 1 správního řádu není v tomto případě stížnost přípustným prostředkem právní ochrany. Tím je právě projednávaná žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Ostatně na vyřízení stížnosti není právní nárok a samotné její vyřízení ještě neznamená odstranění závadného stavu; nejedná se o opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 2 As 57/2017-29). Výzva ze dne 4. 1. 2016 byla doručována žalobci standartním způsobem prostřednictvím provozovatele poštovních služeb a skutečnost, že žalobci bylo doručováno „vhozením poštovní zásilky“ do schránky, nelze úspěšně namítat, neboť i tento způsob má účinky doručení.
62. Námitky druhého žalobního bodu jsou proto nedůvodné.
63. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ve vztahu k výroku 1/ napadeného rozhodnutí pod výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.

64. Ve II. výroku rozsudku odmítl soud žalobu v části směřující proti výroku 2/ napadeného rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno v části shora uvedené, a věc byla v tomto rozsahu vrácena povinnému subjektu k novému projednání. Podrobit přezkumu ve správním soudnictví lze totiž pouze rozhodnutí, proti němuž ve správním řízení nelze již podat řádný opravný prostředek, resp. musí se jednat o konečné rozhodnutí. Uvedené vyplývá z § 5 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Jinými slovy, účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a pouze po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Z uvedeného důvodu nemohl proto soud přezkoumávat námitky směřující proti výroku 2/ napadeného rozhodnutí.
65. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu ve vztahu k výroku 2/ napadeného rozhodnutí podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. d) s. ř. s. odmítl pod výrokem II. tohoto rozsudku.
66. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný správní orgán, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto pod výrokem III. tohoto rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.